

Laisvoji Lietuva

LIETUVOS TARYBA

Paskelbusi Lietuvos Nepriklausomybės Akta Sostinėj Vilniuje 1918 m. Vasario 16 d.

Is kairės sėdi: Inz. J. Vileisis, Dr. J. Saulys, Kun. J. Staugaitis, S. Narutavicius, lietuviu tautos patriarchas ir Tarybos pirmininkas Dr. J. Basanavicius, A. Smetona, Kun. Saulys, Inz. S. Kairys ir S. Smilgevicius. Is kairės stovi: K. Bizauskas, J. Vaŭokaitis, D. Malinauskas, Kun. V. Mironas, Prof. M. Birziska, Kun. A. Petrušis, S. Banaŭtis, P. Klimas, A. Stulginskis, J. Sernas ir Pr. Dovydaitis.

Cesna Radio

ADOLFAS CESNA

Radijo Technikas

Gamina radio aparatus ir taiso senus, repestingai ir prieinamomis kainomis. parduoda ir issimokėjimui.

Calle SAN FRUCTUOSO 1827
Montevideo

LIBRERIA

ESAS

Geriausiu pasauliniu rasytoju knygos. — Ivairus popieriai: kartolina, celofan ir kt. Rasomieji dalykai ir mokyklu rekmenys. — Atvirutes, albumai. Uzsakymus siunciam ir pastu. Priveza tranvijai:

7. 9, 12 ir 61

ARENAL GRANDE 2533

Tel. 2 72 53

Montevideo

Vienintelis Urugvajuje Lietuviu Mosaiku
Ir Boldosu Fabrikas

-Du Draugai-

JULIAUS JAZAUSKO IR DIONISIO
MILANO

Rastiné: calle BERNÁ 2347. Cerro
Fabrikas: calle BULGARIA 4146. Cerro

Daromas visu rusu, meniskos ir paprastos mosaikas bei boldosai
Darbas garantuotas. Ekonomiskos kainos
Lietuviams Didelés Nuolaidos
PERSITIKRINKIT

PROVISION

WILNIUS

Jono ir Onos

Scesnuleviciu

Calle VIZCAYA 4149 esq. Berna

KRAUTUVE-BARAS

VIKTORO KUCIAUSKO

Call: PRUSIA 1851, kampas Bogotá

Telefonas: 22 13 26

Villa del Cerro

Didelis pasirinkimas visu rusiu maisto produktu. — Vietos ir uzsienio gerimai. Ka'nos ekonomiskos. — Lietuviskas patarnavimas — Lietuviams nuolaidos

PETRO ir BRONIAUS

Evovlucku

PIENINE — BAR ALMASENAS

Calle BERNA 1860 Villa del Cerro
Telefonas: 22 11 94

Kamionai perkraustymui kiekvienam pareikalavimu, ivairus pieno ir kiti maisto produktai, vietos bei uzsienio gerimai

CINE Selecto

Vienintelis Lietuvio P. Zukelio kinas
Urugvajuje

c. GRECIA 1105-07 Cerro

Tel: 22 11 25

FILMOS:

Visuomet paskutinés laidos, meniskiausios ir aukstos kokybės. Daugumos lietuviu ir kitatauciu gausiai lankomas kino teatras.

REVISTA

"LITUANIA LIBRE"

EDITADO POR LA
ASOCIACION CULTURAL
URUGUAY - LITUANIA

Aprobada y reconocida por
la Ley del Gobierno Superior
de la Nación, con la
Personería Jurídica en el
año 1941

Órgano oficial y propiedad
Intelectual de la misma.
Impreso en la
IMPRENTA FORTALEZA
Redacción, Administración
e Imprenta

Rio de Janeiro 4001
CERRO

Redactor Responsable:
JULIAN JAZAUSKAS
Berna 2347 CERRO

Administrador:
PEDRO KORKUZAS

Leidzja
Urgvajaus Lietuviv
Kulturos Draugija.

Metinė Preenumerata:
Urugvajuje \$ 1.50 U.
Argentinoje \$ 4.00 Rg.
J. Amerikas V. 2 Dol.

Perlaidos siūsti zuma-
lo administratoriaus
vardu; rastus - redakcijos:

LITUANIA LIBRE
Rio de Janeiro 4001
Cerro, Montevideo,
Rep. O. del Uruguay.

Laisvoji Lietuva

Mėnesinis - Kultūros - Mokslo - Mėno - Visuomenės - Kovos - Žurnalas

Metai (Año III) | Montevideo, Sausis - Enero, 1947. | Nr. 1 (25)

LITUANIA

Ha llegado un aniversario más de la proclamación de la independencia de Lituania o 16 de Febrero que contrariamente a este principio sigue siendo ocupada por las tropas de la Rusia Soviética. Los lituanos tuvieron una fé profunda en el cumplimiento de la Carta del Atlántico, pero los hechos posteriores revelaron claramente que sobre los ideales encarnados en dicha Carta predominan los intereses mezquinos de los países poderosos.

La Conferencia de la Paz de Paris, la que se puede calificar también como la Conferencia de Guerra, en lugar de establecer la justicia y paz, se dedicó a la lucha por las esferas de influencia. Pero una paz basada en compromisos y no en la justicia y los derechos es una paz estructurada sobre arena y no puede perdurar. Desde este punto de vista la paz de Versailles era mucho mejor, pues los vencedores de la primera guerra mundial creían en un universalismo que se encarnó en la forma de la Liga de las Naciones. Por ahora no se distingue otro marco mejor, dentro de cual podrían existir las pequeñas y medianas naciones.

La situación nada perfecta creada en Versailles fué dañada por el pacto de Munich y, más tarde, arruinada por el pacto nazi-comunista de Moscú 23 de agosto de 1939. Estos pactos barrieron las bases legales de la coexistencia de las naciones, introdujeron las esferas de influencia y sellaron el destino de los estados pequeños y medianos. Ahora el mundo está dominado por los intereses de los grandes, los vencedores, y los derechos de las naciones sojuzgadas no tienen oportunidad para expresarse. Ha aparecido un nuevo término — esta-

do satélite — el que antes tenía un significado de desprecio.

Sin bases ideales y legales la independencia de los estados pequeños y medianos es ilusoria, y sin esas bases no es posible organizar una paz justa y duradera.

En la primera guerra mundial el pueblo lituano perdió cerca de 800.000 vidas de sus 3.000.000; cuántas víctimas ha arrancado la segunda guerra mundial todavía no sabemos! Y todo eso porque este pacífico y laborioso pueblo se encuentra en el camino de los imperialistas insaciables. Sin embargo, los lituanos todavía no han perdido su firme fé en la ley internacional, en la justicia, en la moral y la excelsa libertad.

Conmemorando este aniversario expresamos nuestra esperanza que en un futuro muy cercano será resuelto el problema vital de las pequeñas naciones, y el pueblo lituano podrá nuevamente dedicar sus esfuerzos a la reconstrucción y progreso de su querida patria.

Nuestra fé inquebrantable en el triunfo final de la razón contra la fuerza sobrevivirá a toda prueba porque el fuerte espíritu patriótico de los lituanos, no puede ni podrá ser vencido jamás, aunque use el invasor los métodos más brutales.

Pedimos el abandono por parte de las fuerzas del territorio lituano y que sean devueltos a sus hogares todos aquellos que fueron llevados brutalmente a Siberia y Turkestan.

J. D.

VASARIO 16.-ji.

Ir vėl Vasario 16.-ji. Jau 29 syki minimi ja kaipio diena, kurioje maskoliu engta ir ano Pasaulinio Karo sunaikinta, lyg is baisaus kampo prisikėlė mūsų tauta savystoviam gyvenimui ir istojio i eile laisvu bei civilizotu pasaulio tautu. Nors palyginamai trumpu nepriklausomo gyvenimo laiku, bet Lietuva stebino pasauli savo progresu ir savo vaiku gerove. Savo pavyzdingu susitvarkymu, savo ekonomine bei kultūrine pažanga ji toli pralenkė didele, bet tamsia, alkana, nuplyusia ir baisiu totalitarinės vergijos kalėjimu paversta bolševiku Rusija. Ir tuo skaudesnė mūsų tautai ši Vasario 16.-ji, kad tas pats kruvinuoju bolševizmo stabas istorijai nežinomu žiaurumu ja naikina, rusina ir tamsina.

Minėdami tat sia Vasario 16.-ja, visi viso pasaulio laisvieji lietuviai patriotai žemai nulenksime savo galvas ir nors minutei mintimi persikelsime i karo gaisru nudeginta, kraujui ir asaroms pasrūvusiai ir žiaurus okupanto zudoma Lietuva, prisiminsim maskoliu nuzudytus brolius ir seserys, lėtai vergo mirčiai istremtus Sibiran, prisiminsim mūsų zaliukus vedancius antgamtiue kova su nuzmogintu okupantu rusu, kad is to viso reikiamai pazintumėm praeiti ir pasisemtumėm stiprybės atities kovai, kol Lietuva vėl nusikratys bolševiku uzdėtus vergijos pančius.

Klaikiu ir begaliniai slurdū mūsų nuteriotoj tėvynė. Jos turtas bolševiku isplėstas ir isveztas Rusijon, vieni vyrai susaudyti, liiti istremti Azijon. Dar istruktas jaunimas is budelių ranku slapstose giriose ir veda zutbutina kova su daug skaitlingesniu priešu. Vaikus ir senelius lietuvius besutinkam Lietuvoj. Visur rusai, mongolai ir liiti azijatai. Jie pradėjo ir mūsų žemės varda naikinti. Mūsų miestu gatvės pavadina rusu caru generolu arba bolševiku vada vardais, ta daro su nekurius mūsų

miestais ir miesteliais. Degina mūsų knygų, sunaikino mūsų istorinius, kultūrinius bei laisvės kovu paminklų ir prievarta ivėdė rusų kalba, rusų pinigų, pasta, pasus, teisma ir viska tili rusiškai.

Sunki bei traginga padėtis ir mūsų tremtinių Europoje, kurie gelbėdamiesi nuo mirties nescio bolševizmo maro, pasitraukė i demokratinių valstybiu zonas. Be bendro, karo sugriautos Europos slurdo, pabėge tili: kaip stovi jie tenai yra laikomi posūniais, yra ujami ir perseltojami, o kruvinieji enkavedistai varo slyscia smeizto propaganda pries juos ir tartum hienos istrosle žmoniu kraujo slankioja apie ju slurdzius lagerius ir degdami kerstu tylo momento, kad juos pasigrobų nuzudyti. Bet su dideliu džiaugsmu tenlia pasakyti, kad mūsų tremtiniai nors visko neteke, gyvendami slurde ir pavojuose, jie nepalūzo savo dvasioje ir nugalėdami didžiausius sunkumus garbingai laiko lietuviu varda bei tinkamai atstovauja Lietuvos laisvės dvasiai ir jiems teks būti pirmuoju avangardu prisilencios Lietuvos.

Tai pavyzdys mums laisviesiems lietuviams, kurie cia gyvenam visoliais atvejais geriau. Prisizinkim, kad mes mazai rūpinomės ju padėtimi, mazai domėjomės ju veiksia, net ir ju laikrasciu uzsisalvoti neradom galimu, o jui: darbu ne zodziu, ne uzojautu siandien tėvynė reikalauja. Daug kalbam, bet politika vailiomės, smeiztu nestoluojuam, bet lietuviu patrioto pareigas vis uzmirstam. Su sia Vasario 16 paleislime ir mes savo gaires, daugiau remkim patriotinius reikalus, daugiau ras lime susilalbejimo, tolerancijos, lietuvisumo, sirdies ir darbo bent tais reikalais, kurie liecia lietuviu garbe ir Lietuvos laisve. Niekas liiti ne-supras mūsų ir nepadės, jei mes patys savimi nesirūpinsime.

Jei mes pazvelgsime i Antraji Pasaulio Kara, kuris buvo vedamas tokiu lihinu idealu vardu, kuris davė pavergtus tautoms Atlanto Carteri ir tos jokiu aulu nebojo dėti savo ir žmonijos laisvės, tai siandien jau visi mato, kad is to viso laip ir nieko nebello, kad mazosios ir vidutinės tautos kariavusios anglosaksu pusėj, tu paciu anglosaksu lilo apvilts ir nezmomishai nubautos. Lenlija tapo suplėsyta ir jai primesta despotinė Stalino sudaryta neva valdžia. Jugoslavijos patrioto vadas generolas Michailovic, visa laika paselmingai kariaves pries nacius ir daug padėjes anglams ir amerikieciams, Stalino parėdymu dabar tapo susaudytas, o Jugoslavijai primestas Maslvojo isperėtas «marsalas» Tito. Maza Suomija užpuolė bolševiku Rusija, pasigrobe didele dali jos teritorijos, nilėjo kasyklas, Petsamo uosta bei Vipuri miesta, bet dabar Maskvos «demokratų» Suomijai uzdėjo 300 milijonu dolerių kontribucijos ir tenai seimininkauja kaip savo namuose. Mūsų tauta jautriai atsiliepė i Atlanto Carteri. Buvo organizuotas tinkamas pasi-

priesinimas. Uz tai naciai nemaziaus siautėjo kaip ir dabar bolshevikai. Mūsų inteligentija ir jaunima naciai gaudė ir bruko i koncentracijos lagerius arba pavojingiems prievartos darbams, atminę mūsų lietuviu turta ir zudė mūsų žmones, taciau garsusis Molotovo - Ribbentropo palatas tebėra gyvas. Ka Hitleris davė „draugui“ Stalinui besidalinant Europa, ta Stalinas tebeailo savo nuosavybe.

Ir velionis Rooseveltas ir dabartinis Jungtiniu Amerikos Valstybiu prezidentas Trumanas yra dave pazadu Amerikos lietuviu delegacijom, bet itempti santykiu su bolsheviku Rusija ir baimė naujo karo, tuos visus pazadus kol kas tebeailo pazadais ir Stalin o Rusijos elispansijai tik pradeda presintis.

Bet ar taip ir pasiliks? Aislu, kad ne. Laimė yra laza, prie Volietijos lavono, Balhanuose, Kijijoje ir Litu, laimėtojai nebesutaria. Ir tai natūralu. Buvo vienas ir geras daktaras Vo kietija nugaltė, bet suderinti azijato Stalino komunizma su Anglijos bei Amerikos demokratija daktaro nebeliko. Jie visi „trys dieji“ nebeapsidalina grobiu. Visos konferencijos, tokias ir kur jie nesaukė, jos buvo ne taikos ir tautu laisvės konferencijos, bet itakos sferu, kontribucijos, valdžios sistemos primetimo ir tautu preliavimo kovos konferencijos. Mazosios ir vidutinės tautos yra paverstos negausia publika, kuri pareiga pasilausyti ir paploti triju „didziuju“ nesutarimui.

Ir tik tas vienas rodo, kad mūsų ateitis nėra tiek tamsi ir beviltė kaip mums kalba Kremliaus mandarinai ir ju apmokami savieji spaudos. Lietuvos vardas nėra užmirštas ir jos laisvės reikalas nėra padėtas archivan. Visos demokratinės valstybės nepripazista bolsheviku imperialistinio smurto prieš maza, darbacia, ne utrale ir laisve mylincia mūsų tauta.

Ir šie rusų vergijos panciai nebus amžini kaip ir nielo amžino nėra. O kad si vergija būtų trumpesnė labai daug priklauso ir nuo mūsų laisvųjų pasaulio lietuviu. Juo mes būsim vieningesni, daugiau patriotiniai nusiteilę, nepagalėsimė darbo ir cento tautos reikalams, būsim aktyvesni ir griežtesni kovoje su rusu apmokamais mūsų tautos isgamomis, tuo bus trumpesnis mūsų tautos vergijos kelias. Sian dien neliko partiju nei gincu apie ju principus. Liko tikri lietuviai, kurie nori Lietuvai laisvės ir uz ja kovoja ir liko niekingi isgamos, kurie nori rusų vergijos ir siekia, kad rusai amžinai Lietuva valdytu ir ja visiskai sunaikintu. Taigi, kovoje su pastaraisiais, kovoje su komunistais kaip jo dumos ir tautos pardavitais negali būti ne tik: kolliu nors kompromisu, bet ir jo liu kalbu. Su jais ir jiems patailaujanciais dviveidžiais tik kova ir kova iki galo. Ir visi tie, kurie komunistams aukoja ar juos kitaip remia yra lygūs Lietuvos priešai kaip ir bolshevikai, nes savo parama jie padeda bolshevikams lietuvius tremti, zudyti ir Lietuvai naikinti.

Tokias mintis turėdami svenciam 29 nepriklausomos Lietuvos sukakti. Svesime ne nu leide rankas, bet aulstai islele galvas, sujunge patriotines jėgas ir pilna viltimi dirbsime sviesiai mūsų ateiciai, mūsų tautos laisvei ir nepriklausomybei. Kaip zinom, kad rytoj te lės saulė taip zinom, kad Lietuva vėl bus laisva ir prideramai atsiilygins savo vaitams, kurie nelaimės valandoje jai gelbėjo ir tiems, kurie okupantams padėjo ja zudyti. Til: dirblim ti lėlim ir nepailsim pusiau kelyje.

V. Vakariss.

PATRIOTINIAM JAUNIMUI

(Vasario 16 - os prog a .)

Brangūs lietuviai jaunuoliai ir jaunuolės! Mūsų brangi Tėvynė Lietuva tik liūdėsiu ir gedula apsidengusi mini Vasario 16 - ja. Tikru moje tik mes, laisvieji lietuviai isciviai galime laisvai minėti Vasario 16 - ja. Lietuvoje ja uz draudė ziaurus okupantas rusas. Lietuva yra pavergtta ir nezmoniskai rusu kankinami mūsų broliai, dėdės, laimynai bei giminės. Tai gi mes, patriotinis Urugvajaus lietuviu jaunimas privalom daugiau dirbti, jungtis, nepasiduoti isgamu propagandai ir ginti laisve to krasto, kuriame gimė ir augo mūsų tėvai, kuris turi turėti teise kaip ir visos tautos gyventi savystoviai, nepriklausomai nuo rusu ir laisvai.

Be laisvės negali būti gyvenimo ir pazangos. Toks jau motinos gamtos dėsnys. Suvarzytas augalas nezydi, narvoj uzdaytas paukstelis negieda, pavergtta tauta merdėja ekonomini ai ir skursta dvasiniai.

Tenka apgalvėti, kad dalis mūsų jaunimo dėl ju tėvu tamsumo ir paveikti nesvariai melagingos komunistu propagandos, nuėjo rusams tarnauti. Jie dziaugiasi, kad rusai laiko Lietuvą paverge, jiems gruzinas Stalinas brangesnis uz Lietuvos didvyrius. Ju liūde nesima to mūsų tautos zenklo, bet uz tai laibo lauhiniu lai iu zenklas piau tuvas ir plaktulias. Vergishai patailaudami Lietuvos oliupantams jie tenai solia lazoka, dainuoja masliolis: dainas ir renka maskoliams aulus, kad tie plėsia mūsų tautą ir zudo jos žmones. Tai mūsų tau tai jau dinges ir issigimes jaunimas, kurio doras zmogus turi vengti, nes kuris parduoda svetimam Tėvynei, toks lengvai parduos ir savo til:ra motina, lengvai padarys kriminali nusikaltima ir kitaip moralei nupuls.

Mes, patriotinis Urugvajaus lietuviu jaunimas, minėdami sia mūsų tautos laisvės sven te prisieltime būti istilimais hovotojais uz tau tos laisve, stolim nariais „Vyties“ organizacijon ir sujunge gretas su vyresniaisiais patriotais nepailstamai dirbkime kol Lietuva nusikratys rusu jai primestos vergijos.

Edvardas Grėbliūnas.

LAISKAS IS LIETUVOS

Kaip Bolševikai Elgiasi Pavergtoį Lietuvoį.

«Mielasis Sūnau! Nors as labai geidžiu, bet ir labai abejoju, ar sis mano laiskas pasieks tave. Gal, nes man visai patilimas rusas gelkelietis prizadėjo pervezt amerikoni zonon. As jam pilnai pasitiliu. Kai jis gauna laiŕo, mes sueinam slapta pasimelsti ir abu apverkiame savo dideli sielvarta, nes mums lieto nielo nebeliŕo. Ivano N. seima itarė bolševikai dirbus su volhiciais ir visa iszudė Kersone, mano ir hai-mynu seimas nuzudė mano akyse Gal dėl to mes pasidarėm artimi vienisiai.

Tau tas, zinoma nebus suprantoma ir as manau, liad neidomu. Gal dar tu vis tebesi toks pat svajotojas ir has nors maza dalele pasalio tiesos apie bolševikus, tu gal nervuojiesi ir ji laiŕai burzuju ginėju. Atsimenu, tu labai pykai, kai Juozukas K. grizes is Rusijos pasaliojo apie dideli rusu liaudies siurda ir bolševiku piktadarybes. Bet jo pasalojimuose buvo tik desimtoji dalis to la me dabar pergyvenam, liokias siŕiaudas ir neteisyes pernesam. Baisūs vaizdai ahyse, zudomu beginkliu mūsu zmoniu, isteriski klylismai nelaiminguju motinu ir kūdykiu lavonai, daznai mano sena veida apipilia saltu prakaitu ir daznai prisnūdusi siurpuliai ismeta is lovos.

Man vistiel ar tu manimi pilnai ar tik dalinai patikėsi. Mano gyvenimo saulutė jau ant mislo. Mano valaras arti ir as greit eisiu namo. Ir mielas sūnau, sakau tau kaipo tėvas, kad as kasdien dėkoju Visogaliai ne vien, liad is brangiųjų asmenu man senam tu dar likai gyvas, bet ir uz tai, liad bolševizmas, sitoji siaubinga rylstė tavęs nepasielė. Kaip tu blogai tenai negyventum, taciau vistiek zymiai geriau negu mes cia. Tu esi laisvame kraste ir laisvas zmogus. Tu gali pasirinkti darba, valgyti ir vilkėti kaip patinkamas, laisvai lankyti savo draugus, pamainyti buta, isvyli i kita miesta, kalbėti tiesa ir jos ieskoti, tavės be ko kio nors prasitaltimo nearestuoja ir be teismo nebaudžia. Tu gali laisvai nusipirkti kas tau patinka, ka nors turėti, bet mes ir sito nebetu rime. Mes jau ne žmonės, o numeriai, daiktai ir su mumis daro lia tik panori, vadinamos valdzios pareigūnai. Kad tau būtų aishiau dėl lo taip yra, kodėl bolševizmas toks laulinis ir toks ziaurus, tai visishai prilaisuso nuo to, jog jo valdzia sudaro zmogzudžiai, vagys, ne-normalūs leptomanai, sadistai, venerilžai, suidiotėje prostitutės ir kitolios visuomenės padugnės. Tokiems viskas galima, bet til: tol ie yra komunizmo elitas ir jais remiasi liuvinasis Stalino «genijus».

As zinau, liad jums tenai komunizma

perstato kaipo darbo zmoniu isganyma, sotu, laisva ir tiesa paremta gyvenima. Kai jėga alkanus mus suvaro i mitinga, tai nutukes ir ordinais tvistais homisaras ir mums nesigėdina to salyti. Girdi, «jei dabar lo ir trūksta, tai lia!ta Anglija ir Amerika».

Bet brangus sūnau, kaip toli saulė nuo žemės, taip toli sitoį slysti bolševiku propaganda nuo tiesos. Nei ponu baudziavoj, nei Biblijos pehojo, nei rauputoju saloje nebuvo taip pavergtas, panielintas ir isnaudojamas darbo zmogus kaip bolševizmo pragare. Normalus, sveilo proto ir turintis sirdi zmogus ne til: negali pritarti sitam raudonuju gunu siautejimui krliscioniu kultūros sirdyje, bet su bolševizmu, taip kaip su banditizmu, maru, sifiliu ir liololomias zmonijos nelaimėmis privalo viso mis galimomis priemonėmis kovoti.

Neabejoju, liad nelurie tavo draugai labai karčiai ir abejingai nusisypsos, bet as tolius suprantu ir jiems dovanuju. Bolševizmas bestija galima pazinti tik su ja pagyvenus ir prisizidėjus jos darbams, bet niekad is melagingos propagandos, is uz pinigus parasytu brosiuru ar laikrastulu. Tiems, liurie syposis is mano pasalojimo, tu pasiūlyk isitilinti. Lai jie paraso ir pallausia: kiek valandu darbininkas i para dirba, liel: uzdirba ir kiek kainuoja liologramas bulviu? Ka valgo, dėvi ir kokiam bute gyvena darbininkas ir fabrilu vyresnieji, policininkai, snipai bei karininkai. Is viso pasaulio i tolius paprastus lausimus zmogus visuomet gaus atsakyma, bet til: ne is Rusijos. Cia pallausėjo giminės tuojau bus istremti i Sibira, o gal ir nuzudyti.

Daug ir pilnai bolševizma parodanciu pavyzdziu tau būtų galima patieliti, bet siuo laislu as noriu tau papasalo: viena atsitiltima su bolševikais, liuri as asmeniai pergyvenau ir savo alimis maciau. Jis mane ir i lapus palydės. Manau, liad jis ir tau bus idomus.

Tu atsimeni ta dideli aplasa sode, kuri rūpestingai padarėm aname pasauliniame kare. Kiel: jis tuomet buvo laimingas, tiel: dabar atnesė nelaimės ir tragedijos.

Kai atėjo pirmieji bolševiku kareiviai i mūsų aplasa buvo lygiai septynios valaro. Pirmoji ju grupė buvo drausminga, neplėšė ir nedarė prievartos.

Kita diena po pietu atėjo jau til:ros bolševikist:os gaujos. Tuo laiku as sėdėjau apka-so angoje ir visi rengėmės gulti, kai slykstus rusas su brauningu rankoje ir man nepazistamas lietuvis bernas isiverze pareilialavo, kad tavo sesuo Ona eitu su jais. Tai atsisakius, jie sugrobė uz ranku ir viltriai issitraukė is ap-laso. Jos vyras issivijo gelbėti, bet ruso persautas i galva ten pat mirė. Ona nezmoniskai klykdama saukė:

— Tėve, padėl: man, gelbėk mane!

As atsistojau ir ranla daviau zenkla, liad moteri paleistu. Gal mirstancio kriokimas, mo-

ters klyksmas ir lraujas rusa sulaikė, kad jis ja paliko ramybėj.

Dideliame issigandime mes visi sulindome atgal ir aplasa, bet uz pusvalandzio atėjo būrys bolsheviku ir vienas karininkas.

«Visi is aplaso lauk, kitaip zusite nuo granatos», isalė karininkas. Mes islindome ir tuojau liepė islėkti rankas, net ir vailams. Kai visus smulkiai islratė, moteris nuvarė ir gricia, o man ir vienam raudonarmieciui paliepė ten pat palaidoti lavona. Vargsa Kostuka pakasiau po obelimi Visa laika karininkas stovėjo ir selė mūsų darba. Mums baigus jis davė isahyma ir raudonarmieciai granatomis sudauzė mūsų aplasa.

Grizau ir gricia, kurioje tyliai moterys verlė ir meldėsi. Greit pas mus atėjo veit: visi kaimynai. Is ju paaiskėjo, kad D. seimos nuzudytas tėvas, sūnus Jonas ir dultė Agutė. Julė spėjusi pasislėpti. G. seimos nuzdyti abu sūnai, P. seimos 13 metu mergaitė. N. seimos motina, abi dukterys ir durtuvu perdurtas tėvas. Daug buvo suzeistu ir dvi mūsų kaimo seimos stebūklingai lilo be auku.

Buvo jau vakaras, kai mes patamsyje apverkdami savo slaudžia tragedija plovėm ir tvarstėm kaimynu zaizdas, ir gricia iėjo penki giniluoti kareiviai. Jie persigandusi mūsų būri apsvietė mazomis lemputėmis, dviese griebė pirmiau pasitaikiusia nelaiminga Onute ir klyksnia pradėjo stumti lauk. Man puolus ja ginti, sunkaus sautuvu buozės smūgis taip ir galva trenkė, kad suliritau vietoje.

Kiel: laiko isbuva be samonės nežinau, bet atgaves samone patyriau, kad Onutė buvo tris syl: ispievartauta, nors ji buvo motina ju sestate mėnesyje. Ta nakti bolsevilai ispievartavo dar septynės moteris ir durtuvu nudūrė N. zmona.

Man ir visiems su manimi buvusiems, toji naktis buvo blogesnė uz mirti. Jautėmės Nerono cirke ir kai pirmieji saulės spinduliai apsvietė zmoniu veidus, daugelio ju nebebuvo galima pazinti.

Isaususi diena mums nebuvo laimingesnė. As jau sėdėjau lovoje, o mane slaugė kaimyno P. 14 metu Kastutė ir tiek pat metu S. Alenutė. Moteris su mazais vaikais buvo sulipe ant krosnies, kitos tunojo visoje gricioje ir apie stala rymojo lieli vyrai. Nielas mūsų nebeveikė, neminėjo poilsio ir valgio. Raimė girdejosi sautuvu poskėjimai. Tai bolsevilai galabijo kaimynu gyvulius, paulscius ir plėsilikavo ju turta.

Apie desimt valanda ryto, umai atsidarė gricios duris ir laikydami ginklius paruosus vei limui susigrūdė heliolita raudonarmieciui. Du ju grobė mergeite s, kurios isikibe mano rankoviu nezmonishai saukė. Kiti pasirinko dar tris moteris, o nelurije ju su atkistais ginklais i vyrus liepė būti ramiais. Mergeites ir moteris jie isgrūdė pro duris. Vyrus prigrasino,

kad jei kuris iseis ir kiema bus vietoje nusautas. Jie nesipriesino ir nielas mūsų nebesipriesino ju igėiziams.

Ispievartautos ir nebepanasios zmones, moterys grizo papietuvės laiku, o mergeites tili vakare sugrazino. Kita diena pasiartoję tas pats. Ryto mergeites isgabeno, o vakare atgabeno. Bet trecios tolios dienos jos jau abi nebelaukė. Naktyje abiejų pasiarta vysnioje ties selilycia. Uz dienos buvo isaislinta, kad tolius ludylihus mergeites bolshevikai rinko savo karininkams «pasilinksminti», bet jos beveik visos nuszude.

Praslinkus kuturioms dienoms, pas mus dar apsilankė penki bolsevilai, kurie kesinosi. Ona vel ispievartauti, bet ji pasigrobus kirvi puole ju viena, o litas ja vietoje nusove ir slyksčiai rusikai keikdami isejo. Taip as nuo tada lilaui vienas kai piristas pasaulyje. As ilgai klupoju prie nelaimingo mano vailo lavo no, žiureju kaip gausiai tryško smegenis is persauto kiausio, bet nebegalejau verkti. Valtare senis G. pagelbejo man ja palaidoti. Palaido jome sode gretu vyro. Dabar mes net keturi seniai ir dvi senutes gyvenam mūsų namuose, nes ir ju seimas bolsevilai iszude, o namus sudegino.

Daznai dabar as pagalvoju, brangus sūnau, kieno ranka svelniai paslūtini karta užspaus mano altis ir ar gimtasis kampelis priglaus mano senus laulius. Daugelis mūsų kaimynu tos laimes nesulauke. Ju kaulus apklos saltas Sibiro sniegas.

Mūsų senelis klebonas, mokytojas su seima, kooperatyvo vedejas, daktaras Z., O. visa seima, J. abu sūnus, V. sūnus studentas, abi seserys D. malūnininkas R. ir plytnikas S. naktyje buvo pusnuogiai pagrobti ir nežinia kur isvežti. Is ju ili siol jokios ziniis nielas ne gavo. Bet baiausia mirti sutiko tai Broniuktas G. su kuriuo tu laikie mokykla. Jis buvo pasirenges begti, bet nebesuspejo. Kas tai paskunde, kad jis buvo Lietuvos armijos kapitonas. Bolsevilai ji sueme ir nusivare i N. liuona. Pasipainiojusius ir mus nuvare žiureti. Jis cia suriso, apipyle nafta ir uzdege. Nors Broniuktas didvyriškai laikė, bet parklritas taip suriko, kad mes apstulbom nuo jo baiaus balso. Suanglejesi lavona paslūi leido pasiimti. Vargse ju motina gavo nuomaro ligu.

Tai tik maza dalis mano pergyvenimu. Smulkiai tau aprasyti situos banditus as neturiu jėgu nei galimybiu. As vieno tik noriu tai, kad Viespaties ranka tave apsaugotu nuo bolsheviku, kad tu liekviename komuniste matytum bandita, tavo vienintele sesutes ir nelaimingo svogerio, tavo kaimynu ir mazu kūdiliu zudika. Jei mane atsimeni ir gerbi kaipoteva, tai ispildyt: mano paskutini prasyma, visur ir visada nedraugauti, o kovok su budesliais komunistais.

Mylintis tave, tavo tevas B. Ks.

LIETUVOS PARTIZANAI KALBA

(Tiesinys is praėjusio numerio)

Deja - nustolite vilties priesaikos lauzytojai ir bailūs pardsavėliai. Tauta užmokės kiekvienam iš jų yra pelnes.

Siaubingam kosmarui praėjus daug mylimu ir brangių žmonių pasigesime — labai ir labai bus išretėję mūsų eilės. Tilt: neužmirškime! Šioje nelaimėje esame patyrę, nes už patyrimą brangiai užmokėjome. Tauta turi žinoti, kad tais, kurie nelaimėje nuo jos nutolsta, jau nebegalima pasitkėti. Skaudi nelaimė nuo tautos visos sielosles atšlyrė, kaip vėjas pelus nuo kviečių. Tėvyne nelaimėje palikė — nerai helio i ja ir laisvei nusvitus. Bet kurie vi sai dar neprapuolė, tepasigalvoja dabar. I juos atkreiptas dėmesys.

«Kovos Kelias» 46. VI. 5 dienos laidoje todėl kalba taip:

«Padarytos klaidos nebėturį pasilartoti ateityje. Šit kodėl dabar išlyla kliausimai ideo logijos metmenu nagrinėjimui Lietuvos atečiai. Jau laikas būtų pasisakyti: kokia norėtume matyti ateities Lietuva.

Ne už dvarus, ne už kapitalus kovoją siandien laisvės pasiilgusi Lietuvos liaudis, bet už naują gyvenimą, sukurta demokratiniiais pa grindais.

Dar likusių dvarų kumeciai ne visi isten giti atsispirti setonishims bol'seviku gundy nimis ir daznas ju zusta «istrebiteliu» eilese ar kaip NKVD snipas. Tokio nelemto likimo tie lietuviai nebūtų susilaukę, jei savo laiku jie bū tu buve aprūpinti nuosavais žemės sklypais. Visus dirbancius žemės ūkyje aprūpinti ateityje nuosavais žemės sklypais.

Mokslas ir menas turės būti prieinamas platiems liaudies sluoksniams.

Krasto ginklųluotosios pajėgos turės pateisinti savo buvimą.

Valstybės kapitalai turi tarnauti placiai visuomenei, bet nebūti atskiro individo lėbavimo saltiniu.

Toliau, tas pats Lietuvos laisvės kovotojų laikraštis placiai liecia misku ūki, susisielima, amens, zodzio ir sazinės laisvės uztilrinima, visu pilieciu teisiu lygybe, darbininku ateities uztilrinima ir t.t.

«Lietuviu tautos egzistencijai uztilrinti yra būtina sava kultūra ir civilizacija, neatssi.

likti nuo valstiaru valstybiu.

Baigiant teltu dar kartu grizti prie kras-to kentėjimu ir to visapusisho kovos suorganizavimo, kuris sieliai netili kiekviena Lietuvos užkampi, bet ir Sibiro plotus. Lailrastyje idėtas net ir atsisaulikimas «Neužmirši: it Tremtiniu», Iur karstas kreipimasis baigiamas:

«Norėdami padėti nelaimės istili: tiems savo broliams, partizanai stengsis ir persiusti tremtiniamis auku».

Ir stai dar vieną smulkmena, kuri, gal labai ryshiai parodo laisvos spaudos, o kartu ir gyvenimo slirtuma, siapus ir anapus «gelezinės uždangos».

Per visus puslapius perėjes niekur nerasi saulismo vienybėn ar bendram darbui. Tilt: visur vieni ar liti issireiskimai pasako, kad tai surantomi dalykai ir ivy'e faktai... o isdavilai ir nieksai telaukia teismo.

Nuo Redakcijos:

Baigėm Lietuvos Partizanų lail: rasciu apzvalga, kuri nors dalinai parodė mums, kaip Lietuvos zaliukai kovoją su kruvinuoju olu: pantu, kaip pasilike gyvais lietuviai galvoja ir kaip ziuri i Lietuvos ateiti.

Sykiu talpinam ir laisko istraulais. Tolti laiska, partizanislais lielais gavo mūsų žurnalo slaitytojas nuo savo tėvo is paverptos Lietuvos. Laiskas atidaro altis ir tiems naiviams bei veidmainiams, kurie nesigėdina ir praranda sazine sakydami:

«Bol'sevizmas, tai bol'sevizmas, bet mūsų komunistai sulietuvėjo».

Tai samoningas slurniku pasiteisinimas, lai jie Lietuvos budeliu agentams duoda au: lu, lankosi i ju maskolishos dvasios parengimus, slaito ju laikrasti ir tuo paciu prisideda prie Lietuvos zudymo. Jie piktesni mūsų tautos priesai už atvirusius komunistus ir juo: dajame isgamu lape turi būti jiems paskirta «garbinga» vieta, kad laisve atgavusi mūsų tau ta galėtu su jais atsiskaityti. Kas bandita remia, tas yra pats tols pat. Ir buvo klaidinga mūsų kolonijoj nuomonė ili siol, tai liurbisk: o tylėjimo ir :vailos tolerancijos, ypac ant dvieju kėdziu sėdintiems komunistu simpatizantams. Kai komunistai zvėrishi: lai Lietuvoje zudo ir ma zus hūdiilius, lai norima ir Lietuvos varda panailinti, su atvirais Lietuvos banditais ir ju batlaiziais pradėlimi lialbėti be laulės.

Dr. K. Grauzinis.

Lietuvos Respublikos Nepaprastas Pasiuntinys Ir Igaliotas Ministras Pietų Amerikai, kuris šiomis dienomis lankėsi mūsų kolonijoje. Tenka apgailėt, kad aplinkybių verčiamas p. Ministras negalėjo su mumis ir sėdėti praleisti Vasario 16-ją.

VASARIO 16-os SVENTĖ

Kiekvienas mūsų šiandien švencia savo mylimos ir garbingos Tautos atgimimo sventę, kuri ne vien daug pasako susipratusiame patriotui, bet sykiu įpareigoja ir skatina daugiau bei energingiau dirbti Jos laisvei.

Didingu paveikslu prieš Tautos akis iškyla ir tie vyrai, kurie ypatingai sunkiose sąlygose rado energijos, lietuviškos drąsos bei ryztumo ir sostinėj Vilniuje, 1918 metais, Vasario 16 paskelbė pasauliui, kad yra atstatoma laisva, nepriklausoma, demokratinė Lietuvos valstybė ir visiems laikams atsipalaidojama nuo carų Rusijos despotinės globos. Tie vyrai, kuriuos daugelis laikė svajotojais mums, parodė, kad tvirtai norėti, tai vistiek kaip turėti, parodė Tautai gaires į laisvę.

Maza dar buvo Lietuvos nepriklausomybės paskelbtū. Karo sunaikinta jauna mūsų valstybė puolė vėl pavergti Rominterno, bermontininku ir lenku gaujos. Ir tuomet mūsų zaliukai, pasibalnoje juobėrius savanoriais išsijo apginti senelių ir tėvų prakaite aplaistytos Lietuvos žemės laisvę. Jie laimėjo ir mums parodė, kad be kovos nėra laisvės.

Būlime verti savanorių, nes til: per darbą pasiaukojima ir kova atgausime Tėvynės laisvę ir jos vaiku gerovę.

Šiandien mūsų Tauta vėl pavergta ir jos istorijoj negirdėtu ziaurumu teriojama. Jai šiandien reiklia ne ura liezuviu patriotu, ne bailiu ir tautos reikalams alpstančiu centa pasliirti, bet narsiu liovotoju, tiliu Tėvynės sūnu ir dukteru. Bijokim Tautos istorijos pašmiėkimo, o būkime gyvi jos pan'eone.

Miklovis - Dauksys.

Dr. Vincas Kudirka.

Martynukas

«As turiu prie tavęs, Martynuk, labai svarbu reikala», sako Rozikė. «Ar tu negalėtum viena naktį nubėgti į Panendrius ir atgal?»

«Galėčiau. Manes nieks nepavys.

«Bet tai didelė paslaptis. Reikia prisiekti, kad niekam nepasakysi!»

«Kodėl?»

«Nes tai, ka nesi, toks dailitas, kurio nieks neturi žinoti.

Vailinas idomiaj pažėlė alitis. Juo pasitiki ir net paslapti pveda — jis net augtė augo.

«O kam? — paklausė.

«Tuojau tau pasakysiu. Kaip tik sutems, turėsi nueiti ant pilikalnio.

«Kad ten, sako, vaidinasi.

«Taigi. Reika drasaus! Ten, ant pat kalno, yra ispuvusi liepa. Į šlytę ištisi iki alkūnės ranka, rasi popierus...

«O kam pasirodzius?»

«Persizegnok. Nieko pilito tau nepadarys. Popierus pasiimsi, isikisi į anti, turėsi pristatyti Panendriu Kociui. Ir niekas neturi žinoti, kas tu, is iur, kur eini ir lia nesi...

«O kas ten yra tuose popieruose? Gal netiltri pinigai?»

«O ne! Svenciausi ir geriausi dailitai. Jei tu padarysi, la sakau, tai pelnysi pries Dieva ir gerus žmones.

«Tai eisiu ir apsisuksi! O kad sugautu mane, ar paklaustu, ka nesi?»

«Negali niekam, nė tu popieriu parodyti, nes sunkiai reiktu atsakyti. Jeigu sugautu tave kas is valdzios, tai popierius imesi: i van deni, arba sudeginsi. Tai turi prisiekti atsilaupes ir pažėles rankas i virsu.

«Ar taip, kaip prisiekia kareiviai?»

«Taip.

Martynukas valandėle nutilo, nusigandes atsakymo. Vis dėlto savo tvirtumo pajautimas privertė jį neatsidėję.

«Tai eisiu, pasakė visas atsidėjęs.

«Kai tik sutems, eisiu, o is ryto sugrįsiu ir užbėgsiu pas tave papasakoti. Tihėl: mani tilitrai, as taip suksiuos, kad nieks uz mane geriau negalės padaryti. Reikia apsisuliti, kad artiliaj zardyje nekestu bado. Ponas supyltu ir nutraukitu alga. Na, tiel: to. Tai jau mano darbas.

Drasiai palratė savo garbinius ir, istieses botaga, pokstelėjo.

«Padėk tau, Dieve! Martynuli, zinok, kad ant tavo galvos rymo viso laimo ramybė. Jeigu pabūgtum ir pasakytum.

«Tik: as prisiekiau, atliirto uzgautas vailinas.

«Dėku tau. Tu ne bet vyrai!

Dar syki jam papasalojus, ka ir kaip turi daryti, atsisveikino ir nuėjo.

Palydėjes Rozike ilii upelio, Martynukas sugrizzo drūčiai susimastes. Pavakare parginė kaimene i dvara. Buvo lyg sukrypes ir slubavo.

«O las tai? Naliti neganysi? pažlausė jį dvaro prievaizda.

«Ponuli, mane visa skauda ir koja sulia. Eisiu nalčiai namo!

Pamates jį slubuojuanti ir nuvargusi jo veida, paleido. Išėjes uz vartu, Martynukas issitiesė ir, kaip liskis, pasileido zinomais lauliais, palitės salyje kaima ir kelius.

Pilialalnis stovėjo vienas sau, apauges tankiais lrumais, apvainikuotas medziai, juodai ir balisiai atsimusdamas tamsiose nakties padangėse. Vailina perėmė siurpuliai. Slidido žmonėse apie ta senovės pili visolitu pasaku ir kalbu, kurias trobose tylomis, slapčia, valais salinėdavo. Martynukas dabar visas jas atsiminė. Zegnojosi ir braukė ranklove nuo kaltos salta pralaita, betėjo. Nuo krūmu i pakalne buvo nusidriekies juodas sėsėlis, ir gir dēt buvo tylumoje lyg ka snabzdant, lyg kvatojant. Vailinas, uziėmęs ausis ir uziimerkes pradėjo vertzis per tanlumynus, kruvindamas i stagarus savo veida ir draskydamas drabuzi. Uzlipti buvo statų; ar du sykiu nusiritu žemėn. bet nuo to neatgriso, tik susierzino, is shausmo uzmirso baimė ir nesustodamas verzėsi pirmyn. Pagaliau pasiehė virsu. Tenai buvo nedidelė plotmelė, ddeliais slardziai. Ant krantu augo medziai, o ties viduriu dar zymu buvo uzgriuves sulinys. Martynukas sustojo, nusisluostė nuo veido krauja bei prakaita ir valandėle klausėsi. Visur tyku, tih medziai osia. Martynukas pradrasėjo ir ėme darytis.

(Bus daugiau)

Petras Babickas.

MES BUVOME

Mes buvome tauta nuo Mariu ligi Mariu,
Gyvenome, kovojome, laimėjome.
Paskui atėję stipresni mus pozemiuos uzdarė,
Tylėjome ir kentėjome.

Tiktai ne karta kilnūs tautos sūnūs
Vergijos rūmo sienas griovė,
Ir saukdami pagalbon Dieva ir perkūna
Kovot! nesiliovė.

Bet nors ir tvirtos buvo tu karzygiu rankos,
Kalėjimas negriuvo, panciai vis tvirtėjo.
Staiga aukštai rūstus dangus nublanko
Nuo gaisro, audru, vėjo.

Praūzes viesulas griuvėsius tepaliko
Ir pelenais nuklojo brangiąja tėvyne,
Bet mielos buvo kruvinos Velykos,
Kai savo laisve gynėm.

Pavasariai ir žiemos ėjo ir praėjo,
Mes drasus ir jauni gyvenima vėl kuriam,
Ir nors daugybe metu vargom ir kalėjome,
I ateiti su sypsena težiūrim.

Nes mes juk buvome tauta nuo Mariu ligi
Mariu,

Nun mūsų galios nepalenks joks vėjas,
Naujos dienos — Sesioliktos Vasario
Mes patys juk kūrėjai!

AS NORIU NAMO

As noriu namo! As noriu matyti,
Kaip klūpo prie misko gimtieji namai;
Kaip zemė kvėpuoja, kaip verkia upytės
Ir juo'čiasi saulė kalneliuos linksmai.

As noriu priglusti prie motinos kapo, —
Pajusti jos meile didziaja sirdim;
As noriu girdėti ka Nemunas sneka, —
Ka snabzdas senelis naktia su Nerim.

As noriu isgerti is juodzemo sulciu,
Iscilpti, lyg bitė, is ziedo medaus,
Ant kupetos sienos lankoj atsigulti
Ir viska uzmirsti, kas buvo baisaus.

As noriu namo! As noriu — sugrįsiu!
Sirdim, jei ne rankom sugriausiu kltius;
Mintim sunaivinsiu as prieso menkyste,
Atversiu pasauliui zlibas jo akis!

PO SUNKIU VALANDU

Po sunkiu valandu kai sugrįsim
I gimtuosius namus,
Ar pavasario zydincios vysnios,
Ar ziema sveikins mus?

Ar berasim ten motinos kapa,
Ar sesuo bus gyva,
Ar su rudenio krintanciais lapais
Verks visa Lietuva!

Ar nebus mūsų skausmas didysis
Vien tik lasas rasos,
Kai po kaimus ir klonius Dubysos
Vien mirtis tealsuos?

Ar be kryziu kapuos nepakysim
Broliu mūsų ir sūnu,
Po sunkiu valandu kai sugrįsim,
Po sunkiuju dienu?

Ar neverksim, kad tėviskės skundo
Nesiklausėm kurti,
Savanoriu malda, kad paskendo
Ne sirdy, uzmarsty:

«Būkit, broliai, tvirti, tartum plienas
Po ugnies, po karstos,
Ir te uzmirstas jūs ne vienas
Pakely nevaitos.

Te sirdis jaučia plakancia sirdi,
Tegu plaka su ja,
Ir prapuolusio sauksma tegirdi
Tolimame kelyj.

Is baraku, is fabriko bloku,
Is mirties apkasu
Te i tėviskės gimtaji stoga
Veda zingsniai visu,

Neskit nasta, likimo uzdėta
Amziu rankos skaudzios,
Kad sutiktumet ryta zvaigzde'ta
Po nakties, po rūscios.

Bernardas Brazdionis.

Religinis — PuslaPis

Tvarko

Kun. Stan. Grigaliūnas.

PRANESIMAS

Mūsų Tautos Sventės proga bus laikomos lietuviškos pamaldos sekmadieni, vasario 16 d. 10 val. Cerro parapijos baznycioje.

KODĖL NULIŪDES?...

TIKĖK DIEVU...

Senovės graiku didysis mokslininkas ir kalbėtojas Demostenis karta aiskina tėvynės meilės reikala. Klausytojai snaudžia, nekreipia dėmesio i dėstomas mintis. Tuomet kalbėtojas pasakė, kad jis noris pasakyti viena labai idomu dalyka. Visi atkreipia dėmėsi. Jis pradeda: «Vienas žmogus labai karsta diena issinuomavo asila keliauti is Atenu i Megara. Nuomininkas joja raitas, o savininkas asilo sesėliu eina pėsčias. Nuomininkas pamates, kad tokiame karstyje geriau eiti asilo sesėlyje negu joti raitam, kesinasi uzimti savininko pozicija. Sis neuzeleidžia, sakydamas, kad as tau issuomavau ne asilo sesėli, bet tik pati asila. Prasideda gincas ir vėl pradeda kalbėti apie tėvynės meile. Klausytojai reikalauja, kad baigtu pasakojima apie asilo sesėli. Filosofas pasako: «Oi, Jūs ateneciai! Kai as kalbėjau apie svarbu dalyka, Jūs nekreipėte dėmesio, o tik tai susirūpinote asilo sesėliu»...

Mieli broliai lietuviai katalikai ir visi geros valios tautieciai! Mūsų Tautos sventės proga sustiprinkime mūsų til:ėjima i grazia mūsų Tautos ateiti, atnaujini:ime vilti ja greitai regėti laisva, visa sirdimi pamillime las yra lietuvisho. Kuriuo heliu?

Praeitu Ruciu proga prie vieno lietuvisho kuciu stalo Montevidejuj vienas kalbėtojas pasal:ė siuos zodzius: «Esame susirinke Kris taus gimimo isvakarėse. As Kristu mazai tepazistu, todėl jo i negarbinu. Bet as zinau, liad jis buvo didelis žmogus, didelis patrijotas, didelis didvyris, pasiauhotojas, nugaletojas. Jeigu mes ji pasel:tume Tėvynes meiles atzvilgiu,

tai siandiena gyventume laisvoje ir nepriklausomoje Lietuvoje».

Broliai lietuviai! Jeigu Kristu ima Tėvynes meiles pavyzdziu net ji nepazistantieji, tai mes, jo garbintojai, su daug didesniu pagrindu bei pasitikejimu sudehime i Ji savo viltis, nes, anot P. Foucauld, «Jezus yra negalimo Viespats». Jei mes tie: pasiauhosime gelbet savo Tėvyne, lieli: jis pasiaukavo gelbet visa zmonija, laimejimas uztil:rintas. Jis mūsų zygius laimins ir niekas mums helio neužstos. Jog ir jo isrinktieji apatalai pradėjo savo darba labai nepalankiose salygnose. Kaip shelbti pasauliui kryziu, kurs kryziaus nemėgsta ir nuo jo bėga? Kaip i:viesti pasauli vienybėn, kurs iesko pasiskirstymo? Kaip reikalauti artimo meilės siame amzijuje, kuriame nemokama mylėti? Kaip patarti skaistybe, jei pasaulis paskenes purvuose? Bet jo apatalai nugali visas klūtis ir atveda jo karalystėn simtus milijonu zmoniu.

Taigi, pasiėme kryziu, kaip pergalės zenkla bei susijunge vienybėn; pamile savo Tėvyne bei kiekviena atskira lietuvi i apsisarvave geraiis darbais, stokime i mūsų Tėvynės eiles.

«Kodėl nuliūdes?... Tikėk Dievu»..

BEDIEVIS TĖVAS

Vienas berniukas yra mirties pavojuje. Gydytojas jau be vilties. Berniuko motina gana religinga moteriskė. Daug jam yra kalbėjusi apie religija. Gi ateistas tėvas yra daug kalbėjęs apie bedievybę. Mirties patale berniukas klausia tėva: «Tetuk, pasakyk i ka as turiu tikėti: ar i tai ka tu esi kalbėjęs. ar ka mamytė sakydavo?» Tėvas apsipilia asaromis ir sako: «Mano sūneli, tikėk i tai ko yra tavo mokinusi tavo mamytė. Mano mokslas nėra tikras».

Tikintysis, laikasis Kataliku Baznycios mokslo, savo ateitimi yra tikras.

Lietuvos Praeitis

Lic. Vladas Staniliūnas

Mokslinė LAISVOSIOS LIETUVOS mįslė

JOGAILOS IR VYTAUTO LAIKAI

KOVOS SU KRYŽIUIČIAIS.

Iškiręsi priesa, vokiečių ordina, nugalėti Jogaila susiartina su Lenkija, vesdamas Lenkijos karaliaite Jadvyga ir prizadėdamas Lietuvą apkrįstyti.

1387 metais Vilniuje įsteigiama pirmoji Lietuvos vyskupija. Apkrįstija Jogaila, didžiu ma bajorijos ir veik visa Aukštaitija.

Valdyti Lietuvos valstybę Jogailai nesisekė, nes gyveno per toli nuo savo krasto ir be to į valdymą labai daug kisosi lenkų bajorai. Bet tuo laiku Lietuvoje iskyła Kestucio ir Birnės sūnus Vytautas.

Vytauto viespatavimo pradžia irgi nuodij vokiečių puolimai. Vokiečiai per dvidešimt metų keleta kartu buvo okupavę Žemaitiją ir gerokai ja nuteriojo.

Zemaičiai skundziasi krikščioniskosioms vakaru Europos valstybėms. 1404 m. ju skundas pasiekia Sv. Tėvą. Sis uzdraudžia kry-

žiuociu ordinui pulti Lietuvą. Kovos kiek sušvelnėja. Tuom pasinaudoja Vytautas ir gerai susiorganizaves, 1410 metais liepos 15 d. tarp Žalgirio (Grunwald) ir Tanenbergo kryžiuociams sudavė galutinį smugį. Tai buvo garsiausias pasaulinis mūsis viduramzyje.

ZEMAICIŲ KRIKSTAS

Kad ordinas sustiprėjęs nebeturėtų pagrindo skelbti einas krikstyti pagoniskąją Lietuvą, Vytautas pasirūpino ir žemaičių krikstu. Tai įvyksta 1413 mt. Jis pats su Jogaila krikštija pirmuosius žemaičius būrius, jiems aiskina tikėjimo tiesas. Varniuose pastatydina pirmąją katedralinę baznyčią. Čia atvyksta Vilniaus ir Lvovo vyskupai ir Popiežiaus vardu išvėntina pirmąjį žemaičių vyskupą Motiejų. Formaliai vyskupija įsteigta 1421 m. Vytautas pasistatydino 8 parapijines baznyčias (Viduklėje, Luokėje, Kaltinėnuose, Relmėje, Raseiniuose, Ariogaloje, Kraziuose ir Vėliuonoje) (Bus daugiau)

DID. LIETUVOS
VYTAUTAS

VIESPATAVO

KUNIGAISTIS
DIDYSIS

1392-1430

Vytauto Didžiojo Laikai

Naujai pradėdami Lietuvos Istorijos spausdinimą, ja pradėdam Vytauto Didžiojo laikotarpį, kada Lietuvos valstybė buvo pasiekusi didžiausio savo žydėjimo ir galybės.

Istorijos mokslas, bendrai idomus mylintiems protauti ir norintiems pasauli pazinti žmonėms. Jis tuo idomesnis, naudingesnis ir būtinas kiekvienam susipratusiam lietuviui, ypatingai savo tautos istorijos pazinimas, kuri mirga didvyriais, kuri savo laiku apgynė vakaru Europos civilizacija nuo azijatinio barbaru ir pasizymėjo daugeliu dideliu bei kilniu zygiu.

Skaitykime Lietuvos istorija, kad pazintumėm savo tauta, ja reikiamai pamiltumėm, o Vytauto Didžiojo dvasia telydės mus mūsų sventojų kovoj uz Lietuvos Nepriklausomybę, uz Jos laisvę ir sviesia ateiti.

Jauna, laisva, pati saves valdovė,
Tautu eilėn istojo Lietuvai!
Savu krauju vergijos nusiplovė,
Sutraukius pāncius istverme savai

...

LIETUVA TĖVYNĖ — MANO —

PATIKRINKITE

Jau 16 metų, kaip as gyvenu svetimame kraste, o vienok rodo, kad dar vakar sukinėjau Radvilskyje, atsiveikindamas su namiskiais, draugais ir artimais bei brangiais asmenimis.

Nors buvau užaugintas žydincių Lietuvos lauku ir lietuvių tėvu, bet tuomet nesupratau Tėvynės meilės, nesupratau, kodėl sparnuoti Lietuvos giesmininkai pavasaryje grįže Tėvynėn taip linksmai gieda, nors dažnai žeme dar spaudžia šalčiai ir dar nuogais miskais ubauja siaurys vėjas.

Ir kas kodėl siandiena tokį opį, taip didžiulę ilgėsiu persunkta mano Tėvynės meilę. Siandiena as suprantu meile mano gimtajam krastui, meile tėvų kapams, jo gamtai, tradicijoms ir viskam kas taip ankštai susieta su mano vaikystės išpūdziais ir lietuvių garbe.

Ta pati supranta ir pergyvena visi lietuviai atsidūre svetimybėje, bet ne visi eina Tėvynės takais, ne visi turi lietuviskos drąsos pasisakyti ir patriotinės sąvokos ginti Tėvynės meilės idealą. Daugelis mūsų, svetimos padangės neprielankumo paspausti išsigimę, pasidavę liurbinimui svetimo šlaubo nesvariems ir melu besiverčiantiems baubliams.

Samoningai sekdamas išgyventuosius ir dabar gyvenamus mūsų brolių metus Tėvynėje, tai kiekienam liūdna pasidaro, kad tik siandiena mes prisizistame tautiskojo atvirumo, kad tik tas suprantą Tėvynės meile, kas ją yra praradęs.

Kam nebuvo gaila palikti tėviskės žemę, gimtąją pašogę. Kiekvieno išeivio sirdyje tas momentas yra ir pasiliks didžiuoju ilgėsio bei gallescio iki kapo lydincių jausmu. Veltui kas mums kitaip sakyti. Tai būtų tik savęs apgavimas, tili akimirka lavonisko isikalbėjimo, kuri greit ir dar didesne audra sukyla krutinėje.

Kur nesame, tačiau pasiliečiam lietuviai ir kaip motinos meilės, taip ir Lietuvos meilės niekas, niekur ir niekadus nepakeis. Gana, labai gana mums klausytis vergijos pateisinimu ir NKVD melu, kokius mums skleidžia trys burliokai is Agraciados dvasinio ubagyno. Visi lietuviai turime pasijusti seerys ir broliai motinos Lietuvos, visi vieningai pasmerkime lietuvių isplėstu turtu apmokamus isgamas, kurie susimete Agraciados burliokynę giria maskoliu uždėtis mūsų Tėvynei vergijos pančius ir biaučiai kompromituoja garbingą lietuvių vardą.

As nemaciau pauksico bei žvėrelio, kurie negerbtu savo lizdo ir nenorėtu laisvės, bet as pazistu Agraciados dvikojus gyvuliūs, kurie nori rusų vergijos ir keikia Lietuvą.

Sastrė.

Mūsųje rusų okupacijos garbintojai ir lietuvių turto sinluotojai, be grynai maslofisku dalyku per savo radijo pusvalandį skaito neva ir «lietuviskus» dalykus. Bet jūs gerbiameji patikrinkit ir pamatysite, kad zodis zodin ir tuos pacius «lietuviskus» dalykus skaito per savo radijo pusvalandžius jugoslaviai, lenkai, bulgarai ir kitu tautu komunistai, tili paleicia miesteliu, imonių ar istaigu bei asmenu vardus. Tas pats su komunistu «spaudoje» talpinamais rastais. Mūsų liislingu «Darbe», pavyzdžiui talpinami neva judosiaus Paleckio straipsniai, bet tokie pat straipsniai telpa ir kitu tautybių komunistu spaudoje. Zinoma, ir cia lieciai vardai. Kai judosius «Paleckis saklo», kad Lietuvos okupacija rusais buvusi «Lietuvos liaudies politinė ismintis», tai ta pati rasini jugoslavų komunistu lapelis «S. L.» jau pritaiko Tito «genijui».

Jei netiliit, kad visas sis melo brudas yra gaminamas NKVD budeliu Maslovoje ir cia degutu smėruoto Ariellino iteiliamas, tai paklausyt: it ju radijį ir pasiaityt: it ju «spauda.»

Pasaulio Laisvės, Tiesos Ir Progreso Priesai:

Soso Dziugasvili Stalin ir Adolfo Hitler.

Tai pagarsėje XX amžiaus Atilos, ziauriausi ir kruviniausi diktatoriai, sveikinasi pasidaline Europa 1939 met. Abu jie yra bemoksliai ir zinomi vagabundai, bet laisvu tautu grobime, ju pavergime ir ramiu beginkliu zmonių zudyme ypatingai sutardavo ir galvojo būti viso pasaulio imperatoriais.

A. Hitlerio imperija buvo muilo burbulas ir jis pats jau nukeliavo pas Lenina labai prastu keliu. Tikėtim, kad ir jo drauga Stalina ne kitoks lilimas istilis ir raudonoji vergu imperija vokistai subirės.

URUGVAJAUS LIETUVIAI

VASARIO 16-ji.

Sekmadieny, vasario 16 d. 1947 m.
lygiai 3 val. po pietu, erdviose patalpose

— CINE SELECTO —

Calle Grecia 1105 - 67. Villa del Cerro

Ivykis grandiozinis ir iskilmingas, visu patriotinių Urugvajaus lietuvių organizacijų ir visu lietuvių, norinčių savo pavergtai Tėvynei laisvės

VASARIO 16-os MINĖJIMAS

Programa prasidės punktualiai 3 val. po pietu ir sudaro: Iskilmu atidarymas, Urugvajaus ir Lietuvos Himnai, prakalbos, keturių veiksmu drama iš dabartinio gyvenimo Lietuvoj

Lietuvos Didvyriai

Rezoliucijos priėmimas, Lietuvių Mokyklos mokinių ir Centro lietuvių deklamacijos, pianu skambina Lietuvių Mokyklos mokiniai.

Mišrus Choras

Vytauto Dorelio vadovaujamas dainuos lietuvių liaudies dainas.

Programos uždarymas.

Turtingas Bufetas - Saltas Alus.

Linksmūs Sokiai - Geras Orkestras.

Visi lietuviai prasomi skaitlingai dalyvauti savo Tautos šventėje. Parodykim pasauliui, kad esam kultūringos tautos sūnūs, kad mes mylim laisvę ir kovojam už ją.

PRASOM PASITIKRINTI

«Laisvosios Lietuvos» redakcija yra gavusi ypatingai daug laisuku bei siaip paieskojimų iš tremtinių Europoje ir kitose pasaulio dalyse. Daugybė laisuku ir adresu redakcija jau yra iitekusi tremtinių giminėms Urugvajuje, daug persiuntę adresus ir surado gimines Brazilijoj bei Argentinoj. Dėl paieskojimų gausumo negalėdama visu patalpinti žurnaln, maloniai prašo Urugvajaus lietuvių, kad turėdami liuso laiko siokiomis dienomis arba sekmadieniais užteit ir draugija ir pasitikrintu ar nėra paieskomas. Tremtinių paieskojimai yra iskabinti Kultūros Draugijos patalpose viesai.

Reikia visiems bendradarbiauti, kad mūsų tremtiniai greičiau susirastu savo gimines ir artimuosius. Tremtinių bu lė Europoje vis sunkėja, ju tyko gajos enkavedistu ir deda pastangas parsigabenti i «rojus». Padėkim visi ir laiuku, kad paskui nebūtu vėlu.

— LAISVAJĄ LIETUVĄ —

1947 metams užsiprenumeruoti gali:

Urugvajaus lietuviai žurnalo redakcijoj, calle Rio de Janeiro 4001. Villa del Cerro. Pas visus Kultūros Draugijos Valdybos narius ir pas jaunimo organizacijos «Vytis» valdybos narius bei veikėjus.

Argentinos lietuviai. Buenos Aires, pas:

Antana Matulaiti

Calle Carlos Pellegrini 961. P-o 4.

Prana Lesciu

Calle Herrera 287.

J. Gilvydi

Calle Rio Cuarto 3244.

Juoza Nakuti

Calle Bergamini 646. El Palomar, F. C. P.

Jona Rudi

Calle Segui 1774. Lanus, F. C. S.

Andriu Jakubauska

Calle Manuel Ocampo 2532. Val. Alsina.

Berisso, pas:

Vinca Stundzia

Calle 3 esq. 10. Villa San Carlos.

Mykola Tamuliūna

Calle Perseverancia 4612. Berisso.

Rosario, pas:

Prana Zakeviciu

Av. 12 de Octubre 320. Saladillo.

Kordoboje, pas:

Kazimiera Saduka

Calle Buchardo 460 (este). Barrio Ingles.

Tukumane, pas:

Jona Avizieni

Calle Perú 1505.

Brazilijoje, pas:

Sao Paulo lietuvių parapijos klebona, kun. P. Ragazinska.

GREIT PAGĖRĖS

«Laisvosios Lietuvos» redaktorius p. J. Jazauskas jau yra surades žurnalui raides su lietuviskais akcentais ir reikia tikėti, kad jos bus greit nupirktos. Tuomet žurnalas visaip pagėrės ir tinkamai atliks savo paskirti. Kad si reikala tinkamai ir skubiau pravedus yra labai reikalinga žurnalo prieteliu ir patriotinės visuomenės parama. Tikim, kad mūsų draugai mus supras siame reikale.

NAUJA DRAUGIJOS VADOVYBĖ

Sekmadienį, vasario mėn. 2. d. 1947 m. įvyko skaitlingas visuotinis Urugvajaus Lietuvos Kultūros Draugijos nariu susirinkimas. Be visos eilės svarbiu klausimu, susirinkimas įsirinko ir 1947 metams draugijos bei žurnalo «Laisvoji Lietuva» vadovybe, kuria dabar sudaro:

Mykolas Sveciulis — pirmininkas.
Feliksas Grigas — vicepirmininkas.
Alfonsas Klimas — sekretorius.
Antanas Brazys — izdininkas.
Edvardas Grėbliūnas — izd. padėjėjas.
Viktoras Cieslinskis ir Aleksandras Miniauskas — valdybos nariai.

Revizijos Komisijon įsitrinkti:

Julius Jazauskas, Alfonsas Bartasiūnas ir Kazimieras Cernauskas.

«Laisvosios Lietuvos» atsakomuoju redaktoriumi ir toliau paliktas Julius Jazauskas.

Naujoji Urugvajaus patriotinės lietuvių kolonijos vadovybė čia plačiai žinoma, gero vardo ir turinti visuomenės pasitikėjimą. Tilišim ir linkėjim, kad šiais metais ji daug nuveiktų Tautos laisvei ir kolonijos gerovei.

PAVYKĖ GEGUZINĖS

Sausio mėn. 12 ir 26 dienomis s. m. Urugvajaus Lietuvos Kultūros Draugija buvo surengusi labai nusisekusias geguzines Peñarol misko, kurios sutraukė ypatingai daug lietuvių is pacios sostinės ir apylinkių.

Malonu pažymėti, kad didziaja taip gausios geguziniu publikos dali sudarė mūsų kolonijos zinomos garbingos seimos, gausus patriotinis jaunimas ir svečiai is apylinkių.

Lietuvių skambiosios dainos, linksmūs jaunimo solistai ir vyresniuju pasisnešėjimai už pildė visa zaliuojanti miska ir tik gerolai sutemus daugelis ji apleido. Daugumas dėkojo rengėjams ir prasė daugiau surengti tokiu lietuvisku ir kultūringu pobuviu gamtoje.

ATSARGIAI LIETUVIAI

Maskvos agentai is Agraciados praso lietuvių parasu. Kadangi tokiu parasu komunistai praso ne Urugvajaus ar Lietuvos reikalui, o grynai Maskvos imperializmui, tai randame reikiala ispėti lietuvių, kad jie neapsigautu duodami parasus rusu naudai Urugvajuje. Pasirasantis turi zinoti, kad jis pats save isduoda kur reikalinga. Jo parasas niekam jokios svarbos nesudaro, bet paciam pasirasusiam, tai labai greit ir taip slaudziai gali atsilipti, kad jis visa amziu keitis lietuviskai halbancius ruselius is Agraciados.

SVECIUOJASI PAS MUS

Poilsio ir litais reikalais mūsų kolonijoj lankosi nemazas būrelis Argentinos lietuvių, kuriu tarpe pramonininkai p. Antanas Barzdzius ir p. Simas Eidietis. Ponia Petronėlė Kuraitienė su sūnumi Albertu, smuikininkas p. Margenis, p-lė M. Žigaitė ir visa eilė kitu. Ju daugelis lankėsi mūsų redakcijoje, apsimokėjo prenumeratas ir maloniai pasidalino abieju koloniju rūpesciais.

GRAZIAI PROGRESUOJA

Samoninga mūsų tautietė, p-lė St. Guciūnaitė su mamyte, kurios kaipo geros modistės padarė grazu progressa ir nusipirko nuosavus didelius namus gatvėje Brito del Pino kampas Rivera.

PAGERBĖ DUKRELES

Pirmomis sio mėnesio dienomis, gerb. Berta ir Bolius Lauciai surengė savo vienturtės dukrelės E. Birutės metines sukaltuves. I lietuviskai jauku pobuvi susirinko grazus būrelis pp. Lauciu artimuju ir mazosios Birutės draugu, kuriuos Birutė sauniai pavaisino.

Sio mėnesio 6 d. taip pat pagerbė savo dukrele Alicia, pp. Liūda ir Aleksandras Miniauskai. Vaisėse, be daugelio gerb. Miniauskų draugu dar matėsi kolonijos kapelionas gerb. kun. Stan. Grigaliūnas, pp. Lauciai su dukrele, ponia Elena Mikloviėnė su sūnumi ir kiti.

Korosp.

MIRĖ ZINOMAS LIETUVIS

Sausio mėn. s. m. pirmomis dienomis Montevideo mieste pasimirė lietuvis E. Dikas. Tai buves Neprilhausomos Lietuvos armijos majoras ir savo laiku aktyviai dirbes patriotinėse vietos lietuviu organizacijose.

GABUS LIETUVIUKAS

Daugelio paisyba suprantanciu, ypatinga dėmėsi kreipia savo paisyba dar mazas lietuvisukas, Walteris Edmundas Mikloviukas. Jis yra nupieses kelis kūrinių Lietuvos Mokyklai. Tiesa, kad tai dar mazos rankos darbeliai, bet maistriska spalvu kompozicija, puiki technika ir minties ryšumas rodo, jog vaikas turi didelius gabumus ir tėvai privalo visa dėmėsi kreipti i jo talanto ugdyma.

LIETUVIAI TĖVAI —

Jau kuris laikas kaip pasekmingai ir graziai čia pat veikia Lietuvių Mokykla, bet dar daugelio vaikų laisto gatvėms. Prirasykite tuojau. Pamokos buna sestasdieniais ir treciasdieniais po pietu.

ARGENTINOS LIETUVIAI

VASARIO 16-ji ARGENTINOJE

— Lietuvai Islaisvinti Centras Argentinoje — su visomis patriotinėmis ir katalikiskomis organizacijomis jau nusamdė Buenos Aires miesto centre geriausi saliona ir ruošia programa minėjimui.

Minėjimas įvyks sekmadienį, vasario 16 d. s. m. didžiausiame ir gražiausiame salione «Consejo de Mujeres» c. Charcas 1156.

Vasario 16-os minėjimas prasidės iškilmingomis pamaldomis lietuvių «Ausros Vartų» baznyčioje, c. Mendoza 2280, Avellaneda, kurias 10.30 val. ryto atlaikys didelis lietuvių prietelius J. E. vyskupas Aragone. Baznyčia bus specialiai išpuosta. Iškilmingu Misiu laike giedos galingas sv. Cecelijos choras ir gros smuikų orkestras.

Po pietų 17 val., salione «Consejo de Mujeres» įvyks pilietinis minėjimas šia programa:

- 1) Iškilmingas Minėjimo Atidarymas.
- 2) Argentinos ir Lietuvos Himnai.
- 3) Malda zuvuosiems už Lietuvą.
- Išpildo sv. Cecelijos choras kompozitoriaus V. Rymaviciaus vadovaujamas.
- 4) Įžymūs vietos ir iš Lietuvos atvykę kalbėtojai pasakys svarbias kalbas.
- 5) Sv. Cecelijos choro koncertas.
- 6) Didelė kitokia programa.

LIETUVIŲ RADIOJŲ PUSVALANDIS

Gerb. muzikas V. Rymavicius jau buvo išgavęs keltą lietuviškų pusvalandžių nemokamai, Buenos Aires radijo stoty «Mitre».

Dabar jis deda pastangas, kad įvedus nuolatinių lietuvių radijo pusvalandį.

Baigiant laikraštį daryti gavome pranešimą iš Buenos Aires, kad tenai lietuvių radijo pusvalandis jau sutvarkytas ir jis bus duodamas kas sekmadienį iš ryto lygiai 9 val., iš tos pačios stoties «Radio Mitre».

STATO LIETUVISKA SALIONA

Tėvai Marijonai jau pradėjo statyti didelį ir modernų lietuviams salioną, kuriame bus ruošiami renginiai, paskaitos ir t.t.

RETI SVEČIAI MŪSŲ KOLONIJOJ

Vykdami į Čilę iš Italijos, ir pabėgę dėl bolševikų siaubo mūsų Lietuvoje, buvo sustoję Argentinoje ir praleido Kalėdų šventes 4

žymūs lietuviai kunigai: kun. Griauslys, buvęs Kauno Mergaicių Gimnazijos kapelionas, kun. Kardauskas rasytojas, kun. Žvirblis poetas ir kun. Narbutas visuomenininkas.

Juos iš laivo laikinai išėmė gerb. kun. Vengras. Laikę svenciu, kunigai svečiai lietuvių baznyčioje pasakė jaudinančius pamokslus, primindami baisią Lietuvos padėtį. Jie taip pat aplankė Lietuvos Atstovybę ir kitas lietuvių istaigas bei žymesnius lietuvius.

Pas ponus Gilvydzius buvo specialiai pakviesti vakarienei, kurioje dalyvavo ir Dr. H. Lukosevičius, buvęs teisėjas Lietuvoje. Prie turtingai ir lietuviškai paruošto ponu Gilvydziu stalo taip pat dalyvavo ir kiti pp. Gilvydziu draugai bei klebonas kun. Vengras.

Čia buvo pasidalyta mintimis apie Lietuvą, padainuota skambiu daineliu ir pasakyta patriotiniu prakalbėliu. Vėliau vakare p. Gilvydis svečiams parodė lietuvišką filmą. Sausio 9 d. gerb. kunigai plieniniu pauksčiu išskrido į Čilės sostinę Santiago, kur apsisistos tenyškio kardinolo pakvietimu.

Ds.

NAUJU METU SUTIKIMAS

T. V. G. S. Lietuvių Sub-Komitetas surengė Nauju Metu sutikimą pp. Povilonių vasarnamyje, c. Rioja 2119, kurio pėnas buvo paslirtas lietuvių tremtinių vaikams selpti Europoje.

Sutikimo metu buvo pasivaissinta, pasidainuota ir 12 val. nakties arba sutinkant Naujuosius Metus, visu dalyviu išpūdingai sugiedotas Lietuvos Himnas. Svečių tarpe matėsi kunigai svečiai, daug visuomenės veikėjų ir visos patriotinių organizacijų vadovybės bei gausūs būrys jaunimo.

Buves.

PADĖKA

T. V. G. S. Lietuvių Sub-Komitetas sir-dingai dėkoja kunigams svečiams ir Tėvams Marijonams, už nuosirdų rėmimą Nauju Metu sutikimo. Visiems aukojusiems loterijai dovanas, pasidarbavusiems ir patarnavusiems laike vaisiu. Ponams Poviloniams užleidusiems nemokamai patalpas.

«DRAUGAI» NEPARTYVIAI

«Susivienijimas» Vasario 16-os minėjimą laiko partinių dalyku, lietuvių pas juos vadinantis irgi laikoma partynumu. Taigi šito grupė nielo lietuviško neturi, bet už tai joje stalinai, tai laip pas rudi blusu, kurie tik patogaus momento laulcia. Nors jie save laiko «geradariais», bet tikrumoje yra lietuviybės priešai ir kaipo tokie jau būtu laikas pasiprasyti dienos svieson.

A.

«Zdrastvui, Rūke! Ar turi kokią pusbonkė su citvaru?»

«O kam tuojau pusbonkės, Rauluti?»

«Matai, as turiu toliuos želsuskos, kad tu brat gali ismaukti tris kvortas sovietchos, aciū Stalino genijui ir bisi trezvas kaip rilkas. Sa-hau, tai sovietcho rojas migdolas, persivalgy-mas, o ne zalsusla.»

«Na tai salyk, kas tai per uzkanda?»

«Tai is mūsų locnu ir klasiniai susipra-tisū bobu ir mergu pienorukas saris.»

«Kaip tai is mergu ir bobu pieno sūris? Tu pasirodyt: daktarui, Raule. Ar til: nepersil-dė tau palhausio Stalino saulė.»

«Tu klausyk, jei nezinai ir nedaryk si-derstvos is mano rimtos kalbos. Juk dar atsi-meni, kad mano gazetios «Darbas», 22-23 numeryje, 3 puslapyje ve has buvo parasyta:

— Kaune jau yra motinu, kurios aciū Stalino genijui yra pradėtos melzti. Joms uz literi pieno molama po 30 rubliu ir duodama po viena papildoma maisto kortele.

Stai, motina Vlada Sileikaitė birzelio mė-nesy davė 51 litra pieno, o jau liepos mėn. 61 litra. Uz tai ji gavo 1 pora moterislu batulu. Tai lia tu man, Rūte, dabar pasakysi, lai as tau is «Darbo» laibu ir numeri nurodau.

«Tai blogai, Rauluti. Tas rodo, kad ka-papai surijo visas karves Lietuvoje ir dabar prisilabino prie moteriū pieno. O jūsu «Dar-bas» tik tiel: kaip ir tu kvailas bei begėdis, kad perantisti pasisakė toliau bolsevilisla gud rybe ir has dabar Lietuvoj daros.»

«Callate la boca», pasiste. Tu «Darbo» nevadin: lvaliu, ba kad as tau vosiu per val-gomaja, tai tuojau pamatysi Mashval!

«Nesilarsciuoli, Rauluti, o verciau paais-lint: lia reishia tas «Darbo» parasytas, liur sako, kad Vlada Sileikaitė liepos mėnesy dovė 61 litra pieno. Tai reishia, kad sovietu ir mer-ginos priverstos duoti pieno.»

— Tau, Rūke, kaip ilasiniai nesusipratu-siam tai nezinoma, kad liur Stalino saulė pa-sildo, ten jau viskas galima. Sito pradzioje dar nesuprato ir mano lai kurie pusberniai Des-graciadoj. Bet klausyk: kaip as jiems isaiskinau ir kaip jie visi suprato. Syki per dideli kermo-sia Nedzingėj mano tėvas nupirko necibulin-ga ozka. Po kiel laikio molha ir sako: Ar nematai tėvai, kad is tos ozkos nei pieno, nei tautu nei plauku. Atitrink: tu ja paėmes. Ir tė-vas ja atitrynė ir toji ėmė duoti pieno. Mano neviernilrai tuojau padarė bandyma Desgracia-doj ir isėjo puiliausiai. Tuojau buvo atitrintos: Raudonkelnaitė Matkulevičiūtė ir A. Čiulpikaitė, o kai atitrynė Klecko suglobojama O. Makiute, tai toji net ir dainuoti per radija ozkos balsu pradėjo. Bet tu zinotum Rūke, koks fain pie-nas situ altivyčiu, kiek smetonos duoda, kad mes nieko nebegalvoje Desgraciadoj isteigėm Leizerio Kaganovic vardo, lietuviska pieno kolchoza. Tuojau padarėm pirmus du sūriu, kuriu viena pasiuntėm sviesiam mūsų ciesaui Staliniui, o kita as cia atsinesiau. Girdėjau, kad Stalinas susirges to sūrio persirijęs. Tai bus fain biznis. Apsiversim pinigais. O melzėjais jau pasisiūlė savanoriais, praktiski stakanovie-ciai: Liofia Abrakas Arabincinslas, kuriam dar kailas neužgijęs nuo razanciaus, Blusius Blu-sevicius, Laptiov Laptinskis, nebesandiena dur nas siaucius A. Raganauškas ir mūsų pastum-dėlis, taburetka Berlinka Brelinkeris. Ot tak ir bus socialistinė «molocnoje choziaistvo». Par-duosime rūgstu piena, smetona, sviesta ir sū-rius, o isrugus nupirks draugas Arielkinas ir siūs i Maskva, kad is ju padarius atominės bombas. Tai mums bus didelis biznis, o tikrai «duša daloj» Amerikai su Anglija. Tai ve ka as tau isklumocijau, kad lailu susiprastum ir ateitum dirbtū rusliu ciesaorstės naudai.

— Netikiu, Raule, kad jūs is triju bolsevi-kislu piemeniu gausite tiek pieno, jog iseis pieno kolchozas ir Stalinas prisidarys atominiu bombu. Jūs «Darbas» lvalystes raso.

— Alia tu nesilapatyk, Rūke! Savano-rėmis jau užsirasė, aciū Stalino genijui, mūsų aktivystės ir puikios svieziapienės: L. Rau-kuchienė, Nutrenskienė, A. Varlionienė, M. Nu-dziaugsminė, R. Kikelienė, O. Smurglienė ir kitos didžiojo gruzino ispaizintojos. Padare bandyma, priėjom isvados: kadangi mūsų sve-ziapienės ir atitrintos telycios yra raudonos serstės, o melzėjai dirbs stakanovietiskai, tai mes iskontuliuavom, kad i mėnesi is ju isim-sim per 3000 litru pieno. Nu, tai tu dabar ir pagalvok, ar cia ne biznis su atomais?

«Tai jau til: ne biznis. Taip rasydami ir galvodami til: isjuoliat savo moteriš ir mer-gaites, pasigailėjimo verti maskoliu vergai.

«Anda, anda! Koks cia tau juokas ar is-juo imas, kur ateina grynas pinigas. Adios, Rūke, as jau einu, ba prasideda melzimas, aciū Stalino genijui.

«Iki pasimatymo, Raule.

Bodega y Viñedos

de VALENTIN CARNE e HIJO

Vino Natural

★

REDENCION MELILLA

Tel. 22 00 35

★

Visi lietuviai tik čia perka, nes duodama
gera prekė. ekonominė kaina ir skubus
bei mandagus patarnavimas.

LIBRERIA y JUGUETERIA
SELECTO

— de —

HOSMAR GERIN

Calle GRECIA 4215 — Cerro

Al lado del Cine

Ofrece toda su mercadería a un 30% de
rebaja a los suscriptores de esta revista.
Libros castellanos y extranjeros

ANELE RAULUSKEVICIENE

Didelio pasirinkimo, pigiu kainu bei man-
dagaus patarnavimu, visu rusiu maisto
produktu krautuve. — Lietuviai prasomi
uzeiti persitikrinimui

Calle BOGOTA 3217 — Cerro

Kaunas

PIENINE IR ALINE
ANDRIUS ALEKNOS

★

Calle BOGOTA 4001 esq. Bélgica
CERRO

Visuomet svezie produktai, ekonomiskos
kainos, skubus patarnavimas
Pasitikrinkit

DIPLOMUOTAS LIETUVIS SIUVEJAS

MOTIEJUS BOLIAUSKAS

Calle Francisco Tajes 1195 P. 2 Ap. 7

★

Siuvama visu rusiu, rubai, geriausiu med-
ziagu ir pagal paskutinius madu reikala-
vimus. — Savas pas sava, nes rasite ga-
rantuota darba ir ekonomiska kaina

RESTAURANT Y PENSION

Gran Bretaña

JOUZAS RAMONAS

Savininkas

Geriausia vieta lietuviams turistams at-
vaziuojantiems is Argentinos. Sveikas
valgis. — Svarios lovos pavieniam ir erd-
vus kambariai seimynoms.

JUAN CARLOS GOMEZ 1266

Teléfono: 8.39 05

Montevideo

KRAUTUVÉ IR BARAS

JONO GRAMOSAUSKO

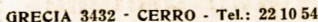
Calle PERU 1992 — Villa del Cerro

Pirmos rusies viso maisto productai ir
svezios darzovės bei vasiai — Vietos
visu rusiu gerimai — Pigios kainos —

Skubus ir saziningas patarnavimas.
Perstikrinkite

1926 metais apdovanota aukso medaliu
— Tarptalninėj Parodoj Lietuvoje. —
Visu rusiu pianu taisymas, sustyga-
vimas, nauju darymas ir pertvarkymas.
Lietuviams nuolaidos. Savininkas
Antanas Dambrauskas

Tel.: 8 36 33

Savininkas, Stasys Bartnikaitis

MENISKU ODOS ISDIRBINIU

Calle RIO BRANCO 1102

Visoki meniski odos isdirbiniai parduodami urmu ir pavieniai. — Lietuviams daromos specialės nuolaidos

Vienintelis lietuvis Urugvajuje, turintis
Elektros Stoties Teises. Atlieka: Visus
elektros irengimus ir pataisymus
Lietuviams Didelis Nuolaidos

Tel.: 8 79 56

Fundición de Bronce Mecánico
Aluminio y Herrerajes en General.
Sección Mecánica y Estampados
Matrices de Todas Clases y
Para Toda Industria

Eduardo Jusys

MOLINOS DE RAFFO 473

Montevideo

CONSTRUCTOR

Calle JAPON 2084 — Cerro

Montevideo

Lietuviams Nuolaidos.

KRATUVE - BARAS - PIENINE

Geros prekės, Ekonomiskas kainos

Calle GRECIA 4200. — Villa del Cerro

TINTORERIA Y SOMBRERERIA

ANTONIO YANKUS

ANDES 1257 — Tel.: 8 18 03

Moterų ir vyrų rūbų valymas — Visu
rusių skrybelių valymas ir reformos. —
Kostiumų ir paltų isvertimas. —
Lietuviams nuolaida

